

**UCHWAŁA NR XXI/104/2016
RADY POWIATU ZĄBKOWICKIEGO**

z dnia 27 października 2016 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi Pana ██████████ na działania Starosty Ząbkowickiego

Na podstawie art. 227 w zw. z art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 marca 1960r. – kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2016.23 ze zm.) oraz art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. 2016.814 j.t.) Rada Powiatu Ząbkowickiego uchwala, co następuje;

- § 1. Uznaje się za niezasadną skargę Pana ██████████ na działania Starosty Ząbkowickiego
- § 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady do powiadomienia skarżącego się o stanowisku Rady.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia

Przewodniczący Rady Powiatu
Ząbkowickiego

Jerzy Organiściak

Uzasadnienie do uchwały Rady Powiatu w sprawie skargi Pana [REDAKTED] rozpatrywanej na posiedzeniu Komisji Rewizyjnej w dniu 06.09.2016r.

W skardze z dnia 28 kwietnia 2016r. skarżący Pan [REDAKTED] wniósł o „wpłynięcie na starostę Ząbkowic Śl. by oddał mi moje [REDAKTED]”. Skargę uzasadnił tym, że starosta bezpodstawnie (na podstawie donosu) i bezprawnie zatrzymał posiadane przez niego [REDAKTED].

Po dokonaniu analizy akt sprawy i wysłuchaniu skarżącego ustalono, że:

- w roku 2003 Starosta Ząbkowicki, w związku z powyższymi informacjami dotyczącymi możliwości istnienia u skarżącego [REDAKTED] do [REDAKTED], decyzją nr 9/2003 z dnia 14 października 2003r. skierował skarżącego na [REDAKTED] w celu stwierdzenia istnienia lub braku [REDAKTED] do [REDAKTED],
- w wyniku przeprowadzonego w dniu 23 października 2003r. [REDAKTED] w Dolnośląskim Wojewódzkim Ośrodku Medycyny Pracy we Wrocławiu Oddziale w Wałbrzychu lekarz uprawniony do badań lekarskich [REDAKTED] wydał orzeczenie nr [REDAKTED] stwierdzające [REDAKTED] u skarżącego [REDAKTED] do [REDAKTED] silnikowymi, w stosunku do których wymagane jest [REDAKTED]; w powyższym orzeczeniu zawarte zostało pouczenie o możliwości złożenia od niego odwołania,
- skarżący nie odwołał się od w/w orzeczenia,
- w/w orzeczenie wpłynęło do tut. Starostwa w dniu 27 października 2003r.,
- w dniu 28 października 2003r. Starosta ząbkowicki działając na podstawie art. 140 ust.1 pkt1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. Nr 58, poz. 515 z późn. zm.) wydał decyzję nr WK 5520/28/d/2003 o [REDAKTED] skarżącemu [REDAKTED] w stosunku do których wymagane jest posiadanie [REDAKTED] „”; decyzja zawierała pouczenie o uprawnieniu do wniesienia odwołania,
- w/w decyzję skutecznie doręczono skarżącemu w dniu 3 listopada 2003r.,
- skarżący nie wniósł odwołania od w/w decyzji, na skutek czego stała się ona ostateczna w dniu 18 listopada 2003r.

W okresie do 28 października 2003r. sprawy dotyczące uprawnień do [REDAKTED] były uregulowane przepisami ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. Nr 58, poz. 515 ze zm.). Zgodnie z obowiązującym wówczas przepisem art. 122 ust. pkt 4 w/w ustawy badaniu lekarskiemu przeprowadzanemu w celu stwierdzenia [REDAKTED] lub [REDAKTED] do [REDAKTED] podlegał m. in. [REDAKTED] skierowany decyzją starosty w przypadkach nasuwających zastrzeżenia co do [REDAKTED]. Natomiast w myśl art. 140 ust. 1 pkt 1 tej ustawy decyzję o cofnięciu uprawnienia do [REDAKTED] wydawał starosta w razie stwierdzenia na podstawie orzeczenia lekarskiego [REDAKTED] do [REDAKTED]. Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego postępowanie Starosty ząbkowickiego w niniejszej sprawie było zgodne z obowiązującymi wówczas przepisami. W związku z powyższym bezzasadny jest zarzut skarżącego o bezpodstawności i bezprawności działania Starosty Ząbkowickiego.

W obecnym stanie prawnym sprawy związane m. in. z cofaniem i przywracaniem uprawnień do [REDAKTED] regulowane są przepisami ustawy z dnia 5 stycznia 2011 roku o kierujących pojazdami (Dz. U. 2016, poz. 627 z późn. zm.). Zgodnie z art. 103 ust. 3 ustawy, starosta wydaje decyzję o przywróceniu uprawnień do [REDAKTED] po ustaniu przyczyn, które spowodowały jego cofnięcie. Stosowanie zaś do treści art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy, [REDAKTED] przeprowadzanemu w celu ustalenia [REDAKTED] lub [REDAKTED]

o przywrócenie uprawnienia do [REDAKTOWANO] cofniętego ze względu na [REDAKTOWANO]

Mając na względzie brzmienie wyżej powołanych przepisów, wskazać należy, iż w przedmiotowej sytuacji Starosta Ząbkowicki może przywrócić Skarżącemu uprawnienie do [REDAKTOWANO] wyłącznie w przypadku ustania przyczyny, która spowodowała jego cofnięcie, tj. przedstawienia orzeczenia lekarskiego o [REDAKTOWANO] do [REDAKTOWANO], o których mowa w art. 75 ust. 1 ustawy. Należy mieć jednak na uwadze, iż ww. przepisy precyzyjnie określają podmiot, posiadający wyłączne kompetencje do przeprowadzenia takiego badania, tj. wojewódzki ośrodek medycyny pracy właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby ubiegającej się o [REDAKTOWANO]. Jednocześnie po uzyskaniu w/w orzeczenia Skarżący podlega kontrolnemu sprawdzeniu kwalifikacji w formie egzaminu państwowego jako osoba ubiegająca się o przywrócenie uprawnień do [REDAKTOWANO] cofniętego na okres przekraczający rok.

Wobec powyższego skargę należy uznać za bezzasadną.

Pouczenie:

Na podstawie art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2016, poz. 23 z późn. zm.) informuję, że w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowi skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

Przewodniczący Komisji Rewizyjnej

Zbigniew Nieć

Sporządził:
Zbigniew Nieć
2016-09-13